

XVII-asis Pilaitės poezijos pavasaris „PAVASARIO DELNUOSE UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir rašytojo Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms

Rūta SUCHODOLSKYTĖ (NENIŠKIENĖ) gyvendama Pilaitėje, savo eilėmis kaip bendraautorė įsijungė į čia poezijos pavasariams skirtų almanachus parengimą, o jų renginių metu Pilaitės miške jas perskaito ir labai tikisi, kad miškas išliks, nors ir nebeliko šalia Sudervėlės upelio (ėmus tvarkyti Vilniaus nuotekų tinklus ties Karoliniškėmis, jo dalis paslėpta po žeme). Myli gamtą, paukščius ir žmones, po septynerių metų emigracijos sugrįžo į Lietuvą. Kelių knygų vertėja, poetė, žurnalistė. Šiuo metu daugiausia laiko skiria gausėjančiai šeimai.

J. Tumui-Vaižgantui – 150 m.:

Didžiai gili gyvybės paslaptis
ir neišmatuojami jos toliai...
Galbūt žvaigždėse slypi
atsakymai kiti,
bet jos per daug
nuo mūs nutolę...
Šešėliais mintanti tamsa
vis labiau saulę temdo,
o slenkanti rausva šviesa
užuolaidas, vėjo išpūstas, tramdo.
Rimai ir nerimai, ne rimai – nėriniai
poetiškai vyniojas,
ir netgi prekybcentryje banaliam
amžinybė gali kyštelt koją...
Ir taip kartojas ir kartojas
žmonės ir ryšiai,
mūsų santykių tvirtovės.

Svėdasai

lapas
lašas
paukščių pulkelis
kapinėse
per Mykolines
atrandame gimines
šiapus

Restauracija

balta balta
lyg lino drobė
vidudienį
saulės nutvieksta
dešimčių rankų
įtempta
vėjui glostant
raukšles
balta balta
lyg išprausta sniege
iš maldos nyčių nuausta
surinkta
restauruota